

ת"פ 47408/12 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 47408-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני:	כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין:	המאשימה
נגד:	פלוני ע"י ב"כ עווה"ד אבו ס"ף
הנאשם	

גמר דין

העבירות

1. הנאשם, כבן 28 שנים, הורשע לאחר שמייעת הוכחות, בשלושה אישומים שענינים אלימות כלפי המתלוונת שהיתה בת זוגו על פני 9 חודשים.

2. האירוע הראשון, התרחש ביום 10.12.19 לשעה 05:05, עת שבו המתלוונת והנאשם מבילוי משותף. הנאשם הורשע בכך שנרגע ברכב המתלוונת ללא רישיון נהיגה מעולם, וכשהוא תחת השפעת אלכוהול. כמו כן הורשע בכך שכאשר הגיעו לפנסיוון כלבים (להלן: "הכלבייה") בו עבד ונכנסו לתוכן קרוואן מגוריו, ולרכע סיורבה לק"ם עמו יחס מיין, תקף אותה בכך בשערתו ומשך אותה לכיוון הדלת. כתוצאה, נפגעה המתלוונת בראשה ממשקוף הדלת ונפלה על הרצפה. בהמשך, עת שכבה שרוועה על הרצפה, משך הנאשם בשערתו וכן בעט בגבה ובבטנה תוך שהוא צעקה שנייה לה. בהמשך, יצא מהקרוואן וניפץ את חלון הנגging ברכבה באמצעות כסא שהיה במקום וחזר אל תוך הקרוואן. בהמשך, הצמיד מספריים לגרונה של המתלוונת ואימע עליה באומרו: "אם תתלוונני או תפתחי את הפה שלך, אני ארצח אותך, אני פסיקופט" וכן נשך אותה בכף ימין והוא יצא מהקרוואן. בהמשך, נכנס לקרוואן וניפץ את הטלפון הנייד בכך שהשליך אותו פעמיים לרצפה, כתוצאה מהאמור נשבר מסך הטלפון הנייד. המתלוונת אמרה לנאשם כי לא תוכל לשוחח עם ידיה בלבד הטלפון הנייד, ובתגובה סטר לה בלחץ שמאל וכן הכה בה באגרוף מתחת לעין ימין. בהמשך, כאשר המתלוונת נכנסה לרכב על מנת לעזוב את המקום, אמר לה: "אוֹ אָבּוֹ לְרַ"ם תפתחי את הפה, את יודעת למה אני מסוגל". כתוצאה מהאמור, נגרמו למתלוונת החבלות הבאות: פצעים שטחים בפנים בצווארה וגביה, בליטה מכאייה בקרקפת ימין, ושריטה בסמוך לעין ימין. בגין המעשים הורשע הנאשם בעבריות איוםים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: החוק), היוזק לרכוש מזיד לפי סעיף 452 לחוק, תקיפה בין זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה-מעולם לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961, נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 א' לפקודת הרכב מנועי (נ"ח) תש"ל-1970, וחבלה מזיד לרכב לפי סעיף 341ה לחוק.

עמוד 1

3. האירוע השני, התרחש ביום 13.9.19, בסמוך לבית הנאשם XXXX, אז התפתח ויכוח בין ובין המתלוונת, במהלך תקף אותה בכר שטר לה בלחן שמאל, ומשר בשערה עד שנפלה לארץ. בהמשך, בעת שהיא שרוועה על הרצפה, בעט בה בחלק גופה העליון תוך שהוא מקל אותה. בגין מעשים אלו הורשע בתקיפה סתם-בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק.

4. האירוע השלישי התרחש במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך חודש יוני 2019, בעת שהתגوروו המתלוונת והנائم בבית שימוש, אז התפתח ויכוח ביניהם בחדר השינה בבית, במהלך השיליך הנאשם לעברה שקיות שבתוכה היו מספר קופסאות "מטרנה" שפגעו בצד ימין של ראשה. בגין מעשי אלה הורשע הנאשם בעבירות תקיפה סתם-בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק.

5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, אך הנאשם שוחרר בתנאים שהוקלו מעט לעת. בסך הכל, שהה במעצר מיום 12.12.19 עד יום 14.1.21.

תמצית הכרעת הדין

6. על פי ניתוח הראיות, קבעתי כי הוכחו מרבית עובדות האישומים, ככל. גרסת המתלוונת הייתה מהימנה, ונמצאו לה חיזוקים רבים, בדמות חבלות, מכשיר טלפון שנשבר, עדות אמה, וראיות נסיבתיות נוספת. מלול אלה, העלתה גרסת הנאשם קשיש וסתירות פנימיות.

לצד קביעת המהימנות, קבעתי כי לא הוכחו העובדות המתוארות בכתב האישום, לפחות באירוע הראשון, השתמש הנאשם בסיכון ואקדח על מנת לאיים, שכן הכלים לא נמצאו, והנائم החיש כי החזיק בנשק מאז ומעולם. כמו כן, בנוגע לאישום השלישי שהתרחש במועד מוקדם יותר, שאינו ידוע במדויק, קבעתי כי לא הוכח מעבר לכל ספק סביר כי נגרמה למצלונת חבלה של ממש, כפי שינרשם בכתב האישום. עם זאת, קבעתי כי אין בפער העובדתי כדי לפגום במהימנותה הגבוהה של המתלוונת, הנלמדת מראיות תומכות, ומהתרשםותי מעדותה.

7. סוגיית מהימנות המתלוונת נדונה בהרחבה נוכח טענות הנאשם לרדייפתו על ידה, ורצונה לנתקם בו. טענות אלה נדחו, תוך קביעה שמדובר למי שדווקא עשתה כל מנת להימנע מלהיעיד נגדו, עד שנדרש צו הבאה לצורן העדתה. בנוסף, אין מדובר למי שמיירה להתלוון במשטרה, ורק לאחר שיחה עם עו"סית, החליטה לגשת להתלוון.

8. הפניתי לכך שהמתלוונת לא nisiה להציג פסادة מרשימה, אלא תיארה מיזמתה את מצבאה הרפואי, לרבות פגיעה בזיכרון שחוותה בעקבות אירועים מוחיים כתוצאה ממחללה תורשתית, ומספרה כי היא מצויה בהילן לקבלת רישיון לקנאביס רפואי. כמו כן, תיארה את מצבאה האישית, אם צעירה וחוד הורות 3- 3 ילדים (הנائم אינו אביהם), שאינה יכולה לעבוד בשל מצבאה הרפואי, ומצבה התדרדר עד שהילדים הוצאו למסגרת אומנה, אך הוחזרו לידי בשנת 2021. בנוגע לטענות לקיומו של רקע פסיכיאטרי והגשת תלונות קודמות נגד בני הזוג בעבר, קבעתי כי לא הוכח כל ליקוי בכושר השיפוט שלו.

9. עוד התייחסתי בהכרעת הדיון לטענות הנאשם במהלך המשפט, לפיהן רצה להיפרד מהמתלוונת, אך היא רדפה אחריו והיתה מעוניינת בהמשך הקשר. קבועתי כי מן הריאות עולה שהנائب היה מעוניין בקשר עם המתלוונת, נהג לבנות עמה, ולא ניסה להיפרד ממנה כלל. מעבר לכך, הפניתי לראיות לפיהן במהלך תקופת הקשר האחרון, הנائب נהג כלפי המתלוונת כוחנית המאפיינת יחס זוגיות מעוויתים. כך, בנוגע לאירוע השני, עלה כי באופן מובה דרש ממנו להתקלח אם היא מסתובבת אליו, כעס מאד כשהעהה להמתין לו במקום אחר מזה בו ציפה שתמתין, נטל את מפתחות רכבה בניגוד לרצונה, ודבר אליה באופן משפיר: "איכס מסריחה". כמו כן, עלה כי הרשה לעצמו לנוהג לפנייה באלים על מנת שתתעמוד בציפיותו.

10. בעניין מהימנות הנאשם, ציינתי כי עולמים ספוקות, נכון העובדה שנייה להעלים מן המשטרה את עובדת נהיגתו ברכב ללא רישיון נהיגה. כמו כן, בעדותו אישר כי שיקר במשטרה בנוגע לשאלת האם נהג ברכבה של המתלוונת ללא רישיון אירוע הראשון.

התסkieר וחוזות הדעת מטעם המmonoה

11. לנائب אין כל עבר פלילי, והוא הסתמכותו היחידה. בנסיבות אלה, עתר לממן תסkieר.

12. ביום 3.4.23 הוגש התסkieר. נכתב כי הנאשם רוק, מתגורר ביום בגפו, עובד בעירייה כסיע לתלמידים בעלי קשיים פיזיים ורגשיים, ולומד בערב ב"כולל". הנאשם החל לצורך קניות ואלכוהול בנערותו הצעירה, והתמכרוות העמיקה. לפני כ-4 שנים, פנה להליך גמילה שנמשך לחודש. ביום, צורך לטענתו אלכוהול באופן מזדמן, אך עשו שימוש יומיומי בקנבים בשל כאבים בעקבות תאונה. לעומת זאת, הוא ממתין לרישיון רפואי, אך לא הציג מסמך אודות בדיקות שהוא אמרו לטענתו לעבור במסגרת הליך הרישוי.

13. הנאשם תיאר כי הכיר את המתלוונת והוא עברה לגור עמו יחד עם שלושת ילדיהם. הם חיו יחד כ-8 חודשים, בהם הייתה בבית והוא עבד. בשל רצונו להיגמל משימוש באלכוהול וסמים, התעווררו ריבים, שכן היא צרכה חומרים שונים בביתו והקשתה עליו. רקע זה, סימן את יחסיו הזוגיים עמה, ו עבר לגור אצל אמו. עוד אמר כי המתלוונת התקשתה לקבל את הפרידה ונגהה להטריד אותו בהגעה לביתו, והוא הוציא צו הרחקה נגדה. נכתב כי בשלב המעצר, העריר קצין המבחן כי קיימים סיכון במצבו, והוא זקוק להתרבותות מקצועית. עם זאת, הומלץ על שחרור בתנאים, והוא שילב עצמו באופן עצמאי בקהילה "מכוראים לחיים", ששימשה כחלופה מעצר. ואולם, שנה לאחר הטיפול, שב לצורן אלכוהול וסמים.

14. ביחס לאיירוע הראשון, הנאשם טען כי המתלוונת דחקה בו להיפגש, ולلون עמו במקום עבודתו בכלבייה, והוא חש פגוע מול דרישותה, התקשה לווסת את תחשויותיו וניפץ את חלון רכבת. לצד זה, הבהיר כי אין עליה, משר בשערה וnipatz את הטלפון שלה. כמו כן, סירב להתייחס לעבירות התעבורה, אך מסר כי נדון בגין בית המשפט לתעבורה. ביחס לאיירוע השני, הנאשם התקשה להתייחס לתנהלותו וטען כי המתלוונת דיווחה למשטרה במטרה להזיק לו. לתפיסתו, התנהלה כלפיו באופן טורדני וכפייתי. בנוגע לאיירוע השלישי, הבהיר כי זרק עליה חבילות מטרנה.

15. נרכחה שיחה של קצין המבחן עם המתלוונת, בה מסרה אודות האלים שספגה. בדרישה, תיארה כי בשל

חששו שהסבירה תבחן בחבלות של גופה, מנע ממנה הנאשם טיפולים רפואיים, מנע ממנה לשוחח עם קרוביה, נהג לנעול אותה בבית ושלל ממנה את הטלפון. לדבריה, בשל כך שבה לגור אצל אמה, והמשיכה את הקשר הזוגי עם הנאשם, שהמשיך בהתנהלות רכושנית, חשנות וקנאות כלפייה. המתלוונת מסרה כי היא מתמודד גם כיום עם סיוטי לילה, חרדות וקשי תפקוד לצד כאבי ראש חזקים, כתוצאה מן הפגיעה. בנוסף, חייה בפחד.

16. הוצע לנאשם להשתלב בבית נועם, ולאחר התלבבות הביע נוכנות. לצד זה, הופנה לבדיקה פסיכיאטרית בשל הקושי בויסות רגשי. בסיקום נכתב כי הנאשם לא הראה שקיום את הלין הרישוי לפחות, אך ממשיר את השימוש. כמו כן, מתקשה לקבל אחריות לעבירות, מחזיק בעמדות בעיתיות, מתקשה להביע אמפתיה, מחזיק בתפיסה קרוביינית, משליך קשיים על אחרים, ומתנהל מתוך צרכי שליטה מגברים. לנוכח כל אלה, נמצא כי קיים סיכון ממשי להישנות עבירות בתחום האלימות הזוגית. כיוון שלאצד אי נטילת האחריות ביטה נוכנות לטיפול, הומלץ על דחיה בת 3 חודשים כדי לבחון את שילובו בהליך טיפול.

17. בדיון ביום 17.4.23, עתר ב"כ הנאשם לדחית הדיוון, בהתאם להמלצת הتسיקיר, ואילו הטענה התנגדה לכך. לאחר ששמעתי את הצדדים, ניתנה החלטה מונומקטה בה דחיתי את הבקשה, וזאת או נטילת האחריות מצד הנאשם. קבועתי כי במצב זה, אין כל הצדקה להעmis את עניינו של הנאשם על שירות המבחן המציג על סף קriseה.

טייעוני הצדדים

18. ב"כ הטענה הפונתה לחומרת האישומים, ולהבלות והנזקים שגרם הנאשם למחלונות. לדעת הטענה, מתחם העונש ההולם מכלול כתוב האישום נע בין 18 ל- 36 חודשים. טוען כי הנאשם בחר לנHAL משפט עד תום, וגם כיום אינו נוטל אחריות לעבירות, אלא רואה עצמו כמי שנפגע. בנוסף, הנאשם עושה שימוש לרעה באלכוהול וסמים, וטיפול גמילה קצר בעבר, מתברר כבלתי מועיל. נכתב בתסיקיר כי נראה שהנאשם השתמש במרכז הגמילה במקום לינה ולא השכיל להעמיק בטיפול. עוד הפונטה ב"כ הטענה לדברי המתלוונת אודות מצבה כיום, וטענה כי על בית המשפט לשלוח מסר מרთיע כלפי אלה המרשימים לעצםם לנוכח באלימות כלפי בנות זוגם. עתירת הטענה היא להטיל 20 חודשים מאסר, וכן קנס ופייצויים משמעותיים.

19. ב"כ הנאשם טוען כי יש לקחת בחשבון את העובדה שאין מדובר בבני זוג שהיו נשואים וב בעלי משפחה, אלא בקשר קצר מועד בין הנאשם ומחלונות. עוד הטענה לכך שהמשפט נמשך על פני שנים, ולא באשמת הנאשם, אלא בעיטה של המתלוונת שלא התקיצה לעדות, נמלטה מבית המשפט והתקיצה שוב רק לאחר צוו依 הבא. בנוסף, הטענה לכך שפריטים מסוימים בכתב האישום לא הוכחו, כמפורט לעיל. טוען כי כיום הנאשם עובד ואף לומד חינוך והוראה, כך שעבור כברת דרך מאז האירועים. ב"כ הנאשם הפונה לאמור בתסיקיר בעניין נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, שגדל ללא אביו הביולוגי, ואף סבו אליו היה קשור, נפטר. טוען כי הנאשם היה מעוניין להשתלב בטיפול, אך בית המשפט לא קיבל את המלצה שרות המבחן, שכן הנאשם פנה לטיפול פסיכיאטרי פרטני, ובענין זה הוגש מכתב מטעם ד"ר סיני שפגש אותו ביום 16.5.23 ומציע תכנית טיפולית. לדעת ב"כ הנאשם, מכלול הנسبות, יש לקבוע כי המתחם ההולם לכל כתב האישום נע בין של"צ, לעבודות שרות, וכן להתחשב בפסקה אליה מפנה הטענה, שכן זו מתיחסת למקרים חמורים פי כמה. כיוון שאין קשר בין הנאשם למחלונות, ובשל נסיבותיו, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בענישה של 5 חודשים עבודות שרות לכל היותר.

20. הנאשם בדבריו האחרון אמר שנייהו התקיק על פני שנים מקשה עליו. כיום, הוא עובד עם יلد מטעם העירייה, וקשרו אליו מאד. כמו כן, אמר כי הוא מעוניין ללמידה חינוך. בעניין העברות, אמר "אני לא יודע איך הגעתו זהה ומה היה שם בכלל. אני כאילו באמת רוצה להמשיך את החיים הנורמטיביים שלי בשגרה להמשיך לטפל בילד זהה ולהיות טוב ולהמשיך בשגרה. פשוט".

מתחם העונש ההולם

21. בرع"פ 340/21 מסרי נ' מד"י (28.1.21) אמר בית המשפט העליון: כפי שהודגש לא אחת, יש לנகוט במידיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נסdetת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקשיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתדר אחורי מפטן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסובות לתחשות הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העולף אף לסכן את חייו בני המשפחה, ובهم בת הזוג של התוקף
ובע"פ 3011/2011 פרץ נ' מד"י (31.1.19) נאמר:
בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובلتמי מתאפשרת. לפניו למעלה מעשור ציין השופט אדמוני לוי ז"ל את הדברים הבאים:
חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטם הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במוותה של הקורבן. את הרוח הרעה זו יש לעקוף מן השורש, ומקום שהסבירה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנובו] (19.3.2007)).
חברתי, השופט ענת ברון, ביטהה רעין דומה בדברים נוכחים שנכתבו זה לא מכבר:
ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נשאת כל אחת מקורבותן האלימות על גופה, בבראה, ובנפשה כשהיא לגמרי בלבד. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאתה בתחום את תעכומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיyi בקיורתה של המשפחה והסבירה הקרובה מופנים דזוקא כלפי. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקשיי ממשי לגדווע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעדן. ענישה הולמת ומרתיעת בעברות מסווג זה, כבמקרה דנן, יש בה משומ הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחווה אישת הנזונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלתה המודעת לתופעה של אלימות נגד נשים, שהייתה כאמור ניכר ומדויג (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוווני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקורובייהן עולם כעוזלתו נוהג.

במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדת מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן ליחס לשיקולי ענישה אחרים,

כדוגמת נסיבותו האישיות של המערער.

22. מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בית הזוג הוא רחוב ביותר, שכן הממציאות מזמנת לנו אינספור עלילות המתרחשות לרקע מערכות יחסים מורכבות וחד פגימות, בהן נוטלים חלק אנשים שנסיבותיהם שונות מקרים. עם זאת, מן המפורסמות הוא כי ככל, נוהגים בתי המשפט להחמיר בנוגע לעבירות אלו, ביחסם כשלעצמה כי מדובר במסכת מתמשכת של עבירות, ובמקרים בו לא מתקיימים שיקול שיקום ממשמעותיים. בעניין זה, אפנה על דרך הקיצור למקרים רבים בהם הוטלו עונשי מאסר קבועים בגין אלימות כלפי בית הזוג: רע"פ 1805/11 **שמחיב נ' מד"** (7.3.11); רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מד"** (19.11.12); רע"פ 10162/16 **ואקנין נ' מד"** (23.1.17); רע"פ 23421-06-18 977/16 פלוני נ' מד" (10.2.16); ע"פ 12/12 4800 **סולומון נ' מד"** (12.2.13); עפ"ג (מח' מרכז) 21.5.19 (פלוני נ' מד" (4.3.19); עפ"ג (מח' מרכז) 60542-02-19 **נחום נ' מד"** (13.12.20); ת.פ 18261-12-10 **מד" נ' מיצקו** (18.10.12); ת.פ 19524-11-20 **אלעיביד נ' מד"** (17.1.11); ת.פ 33944-12-09 **מד" נ' סעדייה** (14.9.14)).

23. לאחרונה ממש, ניתנה החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 23/29 **פלוני נ' מד"** (23.3.23), שם הורשע הנאשם בשורת עבירות אלימות כלפי מי שהיתה בת זוגו על פני תקופה קצרה של כשנתיים. הנאשם תקף אותה בגין שדחף לעברה עגלת תינוק, ואיים עליה באופן חמוץ, וכשוחרר ממעצרו, הפר את תנאי השחרור. באירוע נוספים, תקף אותה עד שנחבטה ונפלה, ואף איים עליה בסכין. גם כשהיתה בתחנת המשטרה, איים עליה בטלפון. באירוע השני, דחף אותה לקיר כשהיא תחת השפעת אלכוהול, ונגרם לה חתק בראשה. בעניינו של אותו הנאשם תקירים אך עליה כי אינו נוטל אחריות. כמו כן, היו בעברו 11 הרשעות קודמות. בית המשפט קמא הטיל עליו 18 חודשים מאסר בפועל, אך הוא ערער על חומרת העונש. כב' השופט אלרון כתב בפסק דין:

בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה של עבירות אלימות בתחום המשפחה, ושל עבירות אלימות כלפי נשים מצד בני זוג בפרט, אשר דומה כי הפקו בשנים האחרונות לחזון נפרץ במחוזותינו. בהקשר זה, צייני במקרה אחר כי: "המדובר בתופעה חמורה ורחבה הייקף, המחייבת הטלת עונישה מרתיעה, אשר בנוסוף היא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים מעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והМОוגנת" (ע"פ 17/5307 **חלאג נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [פורסם ב公报] (12.7.2018).**

בעניינו, המבקש הכח את המתלוננת - זאת בת זוגו - מספר פעמים, באירועים שונים ולאורך זמן רב. הוא נהג כלפיה באלימות מילולית, יrisk עליה, איים להרוג אותה ולהתאבד, והזהיר כי היא "צטער" על שפנתה לרשויות לעזרה. אף כאשר בית המשפט קבע שעיל המבקש להשאר במעצר בבית בשל מסוכנותו ולמען ביטחונה של המתלוננת, התעלם מכך המבקש במוגן וחזר לביתו. גם ביום, שניים לאחר שהסתומים הקשר בינה למבקש, המתלוננת עודנה חששת ממנו ודאגה לתשלומה ולשלומו של בן זוגה הנוכחי...
ניסيون החיים מלמד שכاصر גבר נהג באלימות כלפי בית-זוגו בהווה או בעבר,
איירועי אלימות ברף הנמור יכולם להיות סמן מקדים לאיירוע אלימות חמור שעலול

להגיע עד כדי רצח. כאשר מדובר במספר אירועי אלימות או איום חזרה ונסנים - חשש זה גובר; וביתר שאת כאשר מדובר למי שנכנן להפר תנאי מעצר בית שנקבעו על מנת להפחית מסוכנותו.

את תרחיש האימים שאנו רואים מתרחש פעמי אחר פעם - יש לגדוע באיבו. אל לנו לבקר את הצד האלים ושיקולי שיקומו אלא את קורבן האלימות ושלמות גופו, כמו גם שיקולי גמול והרטעה. נדרש אפוא לישם מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסווג זה.

משכך, העונש שהוטל על המבקש מקל עמו עד מאד. לו היה מוגש ערעור על קולת העונש בבית המשפט המחויז, אני סבור כי היה ראוי לקבלו...

24. מטעם התביעה הוגש אוסף של גרי דין אשר ניתנו במרקם חמורים, בהם דובר במסכת של אירועי אלימות חזרה כלפי בת הזוג, אשר כללה מכות, אגרופים, בעיטות, או גיררת המתлонנת ברחוב בשערותיה, תוך גרימת חבילות ופציעות. בחלק מן המקרים כללה האלימות גם עבירות איים בעלפה או באמצעות הודעות טקסט. בחלק מן המקרים דובר בנאשימים ללא עבר פלילי, ולמרות זאת הוטלו עונשי מאסר כבדים. כך, בין אירוע שבו אים הנאשם כי עילים את המתлонנת, משך בשערותיה, וגרם לה חבילות בכך שגרר אותה ברחוב תוך אגרופים ובעיטות אל בית העלמין כנראה כדי להבהיר לה מה "יפול בגורלה", הוטלו 24 חודשי מאסר, אף כי לא היה לנאשם כל עבר פלילי (ת"פ 18-07-18 **מד"י נ' עוזאד** (10.2.19)); בגין 4 אירועי אלימות חמורים, שכלו גם איים קשים לשחוף את המתлонנת כשמצתית בידו, וכן שבירת הטלפון שלה, הוטלו 26 חודשי מאסר. חשוב לציין כי באותו מקרה דובר בנאשם בעל עבר פלילי ממשמעו תריצה מאסר ארוך בעברו (ת"פ 20-12-21 **מד"י נ' שושן** (28.2.22)); בגין 5 אירועי אלימות שכלו מכות, השלתת מצלג, אגרופים בשעה שהמתлонנת הרה, ואויומים, הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל. צוין בגזר הדין כי לנאשם 2 הרשעות קודמות, וכיفشل בניסיונות גמילה, אך המתлонנת ביקשה להקל עליו כדי לשקם את חייהם (ת"פ 19-05-05 **מד"י נ' כהן** (9.3.20)).

25. ב"כ הנאשם הפנה להחלטות אחרות, בהן נגזרו עונשים מתונים יותר, אך בחלק מן המקרים מדובר בתיקים ישנים בהם נגזר הדין לפני שנים ארוכות, כך שאין להן רלוונטיות ממשית לשם לב להחמירת מדיניות הענישה בשנים האחרונות (למשל: ע"פ 1122/05 (נכ"ז) **מד"י נ' אבו עטה** (21.6.05); ע"פ 2537-11-07 **מנטור נ' מד"י** (16.1.08); עפ"ג (ימ) 14-08-14 **מד"י נ' פלוני** (3.11.14); ע"פ (מרכז) 15-12-15 **פלוני נ' מד"י** (13.3.16). החלטות אחרות שהוגשו מטעם ב"כ הנאשם מתייחסות למקרים מינוריים יותר מהמקרה דנן, ו/או למקרים בהם מדובר באירוע בודד, זאת בשונה מן המקרה דנן שבו עסוקין במסכת אלימות מתמשכת (למשל: ע"פ (נכ"ז) 17-04-04 **פלוני נ' מד"י** (23.1.18); עפ"ג (מרכז) 21-03-21 **מד"י נ' דמליך** (28.11.21); ע"פ (מרכז) **פלוני נ' מד"י** (30.1.22)). מקרים אחרים שהוגשו, אינם רלוונטיים כיוון שהתקיימו בהם שיקולי שיקום ממשמעו תריצה, לאחר תהליך טיפול (למשל: ע"פ 09-05-11848 **ازימוב נ' מד"י** (2.11.10))

26. בעניינו, הנאשם קיים זוגיות עם המתлонנת על פני תקופה הקרובה לשנה, ועליה מן הריאות ומהתסקרי כי מדובר היה במערכות יחסים בלתי בשלה, שהתרדרדה פעמי אחר פעם לאירועים אלימים. התנהלות הנאשם כלפי המתлонנת הייתה שתלטנית, משפילה, ובבלתי צפואה והיה בה כדי להטיל עליה אימה, מעבר לאלימות הפיזית שספגה מידיו. בעת מגורייהם המשותפים, הנאשם השלים לעברה קופסת מטרנה שפגעה בפניה, אם כי לא הוכחה גרימת חבלה. עליה מודעתה כי אירוע זה התרחש רקע התנהלות רודנית של הנאשם, אשר מנע ממנה לצאת מן הבית על פני תקופה, ומונע ממנה ליצור קשר עם קרוביה. באירוע מאוחר יותר, תקף אותהשוב, ברחוב, תוך דרישת רודנית ושפילה כי תעלה לבית אמו להתකלח על מנת שלא תהיה "מסריחה" כשהיא נמצאת איתנו. התקיפה הייתה אכזרית וככללה בעיטות, משיכת

בשיעור, וקלות. באירוע האחרון, הנאשם פעל באופן אימפרסייבי כשןג בשעת לילה מאוחרת, ללא רישון (מעולם) ברכבה של המטלוננט, ללא הסכמתה. כשהגיעו לקרוואן מגוריו, Aires עליה, היכה אותה, חיבל ברכבה, ושבר את מסhir הטלפון שלה, באופן שמנע ממנו ליצור קשר עם אמה ועם ילדיה. למטלוננט נגרמו חבלות בפניה, המלמדות על חומרת האלים.

27. לצד זה, אני סבורה כי יש לזכור בחשבו את העובדה שבתחלת מערכת היחסים נהג הנאשם כלפי המטלוננט באופן אוהב ומ��搪תני לאכורה, שכן למרות ההיכרות הקצרה היא עברה לגור עמו בביתו, יחד עם שלושת ילדיה הקטנים. עליה מן הריאות כי השניים היו ייחודי בדירתם למשך תקופה ממשוערת של 8 חודשים, כשהוא יצא לעבודתו והיא מצאה בבית, וניתן להבון כי השניים ניהלו משק בית משותף. אמנם, ראיינו כי מערכת היחסים הייתה בלתי בשלה, והדבר הביל לפירידה, אך העניין צריך להישקל לזכותו של הנאשם.

28. היה שכל העבירות התרחשו על פני תקופה ממוקדת, והן קשורות במערכת היחסים הזוגית, עתירה התביעת לקביעת מתחם עונש כולל. אני סבורה כי הבקשה מוצדקת, שכן מכלול הפרשה עונה להגדרת "אירוע" שבוחוק העונשין, על פי מבחן הקשר ההדוק (הלכת ג'אבר).

29. לאחר שהקלתי את נסיבות העבירות, מדיניות הענישה,omidת אשמו של הנאשם, אני קובעת כי המתחם ההולם הכלול נע בין 7 ל-24 חודשים מאסר.

העונש המתאים לנאנט

30. כאמור, אין לנאנט כל עבר פלילי, והדבר ישקל לזכותו.
31. ב"כ הנאשם הפנה לכך שחלפו 4 שנים מאז האירועים, בהן חל שינוי ממשי אצל הנאשם. לצער, לא אוכל ליחס לחוף הזמן משקל רב, שכן הנאשם לא השכיל קודם מבחינה שיקומית במהלך תקופה זו, במידה ניכרת.

32. הנאשם התמכר לסמים ואלכוהול מגיל צעיר, וניסו הגמilia הקצר שביצע, כשל. במהלך המשפט טען כי הוא מצוי בהליך לקבלת רישיון לקנבים רפואי, אך בניגוד לכך, לא ביצע בדיקה פסיכיאטרית אליה טען שהוזמן, וההליך לא קודם. למעשה, לא מונח לפניי שום בסיס ראוי לטענותיו בעניין הצורך שלו בקנבים רפואי, ונראה כי מדובר בשימוש לרעה. לאחרונה החליט הנאשם לפנות לרופא פסיכיאטר פרטי, שעריך עמו פגישה יחידה ביום 16.5.03, ואף הכנין עבורו תוכנית טיפולית, המתמקדת במרכיבים חרדיים שעלו, ובקשה שונה. במכון הרופא שהוגש, כלל לא נזכר הליך לקבלת רישיון לקנבים רפואי, והדבר מעלה תהיות. באופן כללי, אכן טוב עשה הנאשם שפנה לטיפול רפואי, אך זהו בבחינת מעט מדי ומאוחר מדי. בנוסף, אין בטיפול זה כדי למלא אחר הצורך להפחית את הסיכון לעבירות אלים כפוי בת הזוג.

33. על פי הتفسיר, במצבו של הנאשם ובاهדר כל טיפול,קיים סיכון להישנות עבירות אלים במערכת

34. במהלך פרשת ההוכחות היתה לי הزادנות להתרשם מהנאשם וממערכת היחסים שלו עם המתלוונת, ואני שותפה לדעת קצינת המבחן, לפיה מדובר למי שטרם הבשילה אישיותו, והוא בעל צרכי שליטה בלתי מוסתים. הדבר ניכר מטע ריאורי האלים, ובין היתר אף מטע מידת מעורבותה הגבוהה של אמו, אליה נאלצה המתלוונת לפנות בצר לה, ולהתلون באזניה על מעשי בנה, לרבות ביום הדין המאוחר.

35. נכון הדבר, שירות המבחן המליך על דחינת הטיעונים לעונש לצורך שלוב הנאשם בטיפול. ואולם, לאחר שעלה באופן בולט כי אינו נוטל אחריות לעבירות, ומשליך את קשייו על אחרים, סברתי כי אין טעם להעmis את עניינו על שירות המבחן, בשל העדר סיכוי לשיקום. אזכיר כי הנאשם לא ביצע את הבדיקה הפסיכיאטרית אשר תואמה עבورو, וכן לא קודם ההליך האבחוני, ואין כל תימוכין לטענותיו בעניין הצורך רפואי בקבביס רפואי. בשורת החלטות קבע בית המשפט העליון כי ביום, בעוד שבתו מצוי שירות המבחן על סף קritisה מחמת העומס והמחסור באנשי טיפול, אין מקום להעmis עליו שלא לצורך (בש"פ 4214/21 ג'אבר נ' מד"י (21.6.21); בש"פ 22/22 7892 סולטנה נ' מד"י (28.11.22)), ולדעתם הדברים יפים לעניינו.

36. מזה שנה וחצי הנאשם עובד כסיע לתלמיד מטעם עירייה, יש בכך כדי ללמד על ניסיון לייצב את חייו. עם זאת, עלי להודות כי נוכח מאפיינוי, אני מתנסה לראותה בכר סימן ממש להתקדמות, בגין טיפול.

37. בסופו של דבר, גם לאחר תום המשפט הארוך, לא ניכרת אמפתיה מצד הנאשם כלפי המתלוונת, למראות כל מה שועל לה. בדברו האחרון בחר להתמקד בעצמו ובסרכיו, ולא הזכיר אותה ولو במילה אחת.

38. לדעתי, מכלול הנسبות וחומרת העבירות, אינם אפשריים בשום אופן להסתפק בעבודות שירות, מה גם שעונש זה מתאים למקרים בהם קיימים שיקולי שיקום (ע"פ 779/08 מוסלי נ' מד"י (1.4.09); רע"ב 2112/22 מד"י נ' אוחzin (23.6.13); רע"ב 20/20 8782 אלעוברה נ' מד"י (24.12.20)), ולצערנו עניינו אין הדבר כך, כלל ועיקר.

39. נוכח כל האמור, יש לגזר את הדין על פי עיקרונו ההלימה, אך זאת תוך התחשבות בהעדר כל עברה פלילית, ובקייםם הראויים של נוכחות הנאשם לטיפול.

אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשים מאסר, בניקי ימי מעצרו מיום 12.12.19 עד יום 14.1.20.
- ב. 10 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים משחררו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג.
- ג. 4 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים משחררו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות חבלה בمزיד, היzik בזדון, או איומים.

ד. פיצוי כספי למתלוונת בסך 8,000 ₪, אשר ישולם ב-8 תשלומים חודשיים, החל מיום 1.10.23 ובכל 1 לחודש עוקב. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד היתריה לפירעון מיידי.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, במעמד הצדדים.

חתימה